

Det bliver et Spørgsmaal, som man senere vil komme til at drøfte, hvorvidt det vil være naturligere i Stedet for 25 Aar at sige Myndighedsalderen, saaledes at til enhver Tid den, som var borgerlig myndig, tillige havde politisk Valgret, men det er et Spørgsmaal, som ikke ligger for i Øjeblikket. Allerede Forøgelsen med de 5 Aldersklasser, fra 25 til 30 Aar, betyder jo i Virkeligheden Udvidelsen af den politiske Interesse og derigennem ogsaa Fremkaldelsen af det større politiske Ansvar.

Hvad Enkelthederne i Lovforslaget angaar — da jeg ikke stiller mig afvisende som en tidligere æret Taler, ser jeg ingen Grund til at afvise enhver Omtale af Enkelthederne —, er der maaske et og andet at bemærke. — I den første Paragraf staar der, at Valgret har man, medmindre man „nyder eller har nydt Understøttelse af Fattigvæsenet, som ikke“ o. s. v. Efter den almindelige Regel for Opfattelsen af Forholdet til Fattigvæsenet nyder Forsørgeren Understøttelse af Fattigvæsenet paa hele den Kred's Vegne, han forsørger. Om det nu skal være Meningen her, eller om Ordene skulle opfattes bogstaveligt, er mig ikke fuldkommen klart. Hvis det opfattes paa almindelig Maade, vil der kunne fremkomme det ganske snurrige Forhold, at Manden som Forsørger er udsat for Fattighjælps Virkninger, selv om det ikke er ham personlig men f. Eks. hans Kone, der har modtaget denne Fattighjælp, og Konen, som har faaet Fattighjælpen, mærker ikke noget til Fattighjælpsens Virkninger, fordi det er Manden som Forsørger, det gaar ud over. Hvis dette, som jo er den gældende Regel, er Meningen af disse Ord, vil der altsaa kunne forekomme det mærkelige Tilfælde, at Konen faar Fattighjælp — f. Eks. kommer til at ligge paa Hospitalet paa offentlig Bekostning —, og Manden mister derefter sin Valgret, medens Konen gaar gladelig hen og stemmer, da det ikke har Fattighjælps Virkninger for hendes Vedkommende. Jeg antager derfor, at Meningen er, at Ordene, som de staa her, skulle opfattes bogstaveligt, i alt Fald forekommer det mig at være en Bestemmelse, hvis Affattelse maa overvejes grundigt, for at man ikke paa den ene eller den anden Maade skal komme ind i Underligheder.

Det næste Punkt er, at man har Valgret, medmindre man er ude af Raadighed over sit Bo. Der føjes til: „Mandens Raadighed over Fællesboet bringer ikke Hustruen ind under foranstaaende Litra b.“. I Litra b. staar der kun: „Er ude af Raa-

dighed over sit Bo“. Altsaa Mandens Raadighed over Fællesboet bevirker ikke, at Hustruen er ude af Raadighed over sit Bo, og der kan jo ogsaa, hvis disse Forhold gaa ud over dette ene enkelte, Valgretten — og det kan man jo ikke se af Bestemmelsens Ordlyd —, komme Vanskeligheder frem. Ogsaa der maa, forekommer det mig, Affattelsen tages under Overvejelse.

Medens Mand og Kvinde i øvrigt ere stillede ens her i Lovforslaget, er der et Punkt, hvor der er gjort Forskel paa dem, og det er med Hensyn til Udøvelsen af den privilegerede Valgret. Der er det jo saaledes, at man har ladet denne være Mandens Særprivilegium. Jeg ser deri et godt Løfte for Fremtiden. Da nemlig Princippet i Lovforslaget er det at stille Mand og Kvinde lige, kan Meningen med denne Ulighed overfor Kvinden paa dette enkelte Omraade jo ikke betyde andet, end at man mener, at dette enkelte Punkt har ingen blivende Fremtid, til hvilken man ogsaa mener at burde knytte Kvinder. Man mener, at Spørgsmaalet om den privilegerede Valgret maa gaa sin Undergang i Møde, ellers vilde det jo være en stor Uretfærdighed, at man netop paa dette Punkt særlig vil udelukke Kvinder fra samme Ret, som man har givet Mænd. Det maa være, fordi man i det hele ser kritisk paa den privilegerede Valgret. Der ligger et Løfte for Fremtiden her paa et Hovedpunkt, mod hvis Løsning Udviklingen vil styre. Og vel kan man sige, at een Svale gør ingen Sommer, men paa den anden Side kan man dog maaske sige, at den varslar om, at Sommeren ikke er saa uhyre langt borte.

Konseilspræsidenten (*Klaus Berntsen*):

Medens jeg kan bringe min Tak til det ærede 12te kongevalgte Medlem (Enevold Sørensen), fordi han paa egne og sit Partis Vegne saa uforbeholdent gav sin Tilslutning til Forslaget, og endvidere kan bringe en Tak til den sidste ærede Taler for den Velvillie mod Forslagets Hovedprincip, der aandede gennem det ærede Medlems Foredrag, beklager jeg, at jeg ikke kan rette en lignende Tak til den ærede Ordfører for Højre (Piper). Vel var det ærede Medlem inde paa den Betragtning, at man maa gaa til en Grundlovsændring for at faa rettet det Forhold, der nu er til Stede, og som er stridende mod Bestemmelsen i Grundlovens § 32. Men det ærede Medlems Velvillie overfor Spørgsmaalet om Folketingets Medlemsantal gik ikke meget